

Music and Scientific Research: Toward Understanding Its Functions and Developing Specialized Journals

Guest Editorial

From a historical standpoint, although research shows that flutes made of bone and ivory are among the oldest musical instruments, with some dating back more than 35,000 years (Conard et al., 2009), the musical use of the human larynx for various purposes has an even older history. Some studies have proposed the hypothesis that even before Homo sapiens, Neanderthals used the larynx—as one of the most primitive musical tools—for creating social bonds, certain rituals, and mother-child communication (Mithen, 2005). Such functional approaches to music continue to appear in various forms in modern human life today; from socio-political uses, such as national anthems as symbols of homelands, to cultural-religious uses, such as the call to prayer (azan) or Ta'zieh (a type of Iranian-Islamic play).

Yet alongside these utilitarian functions, over the past few centuries—particularly within the Western art music tradition—music has increasingly come to be regarded as an independent art form. Audiences of classical music, especially in Europe, have for years bought tickets and attended concert halls to listen to the music of composers such as Mozart and Beethoven. Alongside the transformation of the arts and the structure-breaking innovations of the late nineteenth and early twentieth centuries, certain reflective and expressive dimensions of art also became, at times, more pronounced. While listeners once derived pleasure from a Mozart work purely for musical reasons, the introduction of extra-musical ideation and specific philosophical ideas into the creation of certain works pushed the discerning listener toward deeper reflection on aspects beyond music itself. Study, inquiry, discussion, and dialogue became important tools in this process, providing the groundwork for deeper understanding. Although, in general, the process of sharing thought through writing has a long history among thinkers, the growth of scholarly writing and research in music increasingly provided the foundation for understanding, cultivation, and creativity. Yet this is only one of the functions of scholarly writing and research in music, particularly in the modern era.

Alongside advances in technology across various fields, including medicine, psychology, and interdisciplinary studies, opportunities for scientific investigation into the effects of music on the human mind and behavior have also expanded considerably. For example, studies have demonstrated that music education enhances children's cognitive and intellectual development (Schellenberg, 2004). More specifically, some studies have found that, beyond outcomes directly related to musical abilities, music education is associated with better performance in certain activities involving temporal and spatial perception and reading skills (Hurwitz et al., 1975), as well as enhanced executive functions—including inhibition, planning, and cognitive flexibility—verbal intelligence, and, consequently, improved academic performance (Jaschke et al., 2018). On the other hand, research has shown that music possesses considerable potential not only as an artistic medium but also as a scientifically grounded therapeutic intervention for improving quality of life and reducing the psychological burden associated with depression (Chanda & Levitin, 2013; Aalbers et al., 2017; Dingle et al., 2021). These findings are not only valuable for professionals in the field but also illuminate the significance and functions of music across various dimensions of individual and social life. The findings of such studies, on the one hand, provide a basis for reforming traditional educational methods and reconsidering future policymaking and, on the other hand, demonstrate the need to devote particular attention to both fundamental and applied research alongside practical domains such as performance and composition.

In general, many well-established academic journals with high citation impact tend to focus on a single specialization within a broader discipline. For example, journals in the field of music typically concentrate on only one area, such as musicology, ethnomusicology, popular music, music theory and analysis, music education, music technology, or music cognition and psychology. That said, within a specialized field such as musicology, published articles may show topical diversity, including analyses of various types of music, historical approaches, aesthetics, or cultural studies. Many of these journals are published in the United States and the United Kingdom, primarily in English, and serve an international community of authors and readers. In contrast, in some countries, including Iran, owing to linguistic characteristics, a cultural and academic tradition different from that of the West, as well as limited resources, journals generally do not exhibit such specialization. Indeed, even the two leading academic journals in music publish articles from two distinct disciplines—music and the performing arts. Furthermore, in Iran, in addition to the various subfields that are internationally established and mentioned above, researchers are also actively engaged in the study of Iranian music to a greater extent than in most other parts of the world. Therefore, greater specialization of academic journals would be a desirable objective for the future.

Citation: Honarmand, Amin. (2026). Music and scientific research: Toward understanding its functions and developing specialized journals. *Journal of Fine Arts: Performing Arts and Music*, 31(3), 5-8. (In Persian)

Published: 23 Sep 2026

Amin Honarmand (Guest Editor) [iD](#)

Associate Professor, Department of Music, College of Fine Arts, University of Tehran, Tehran, Iran.

E-mail: a.honarmand@ut.ac.ir

<https://doi.org/10.22059/jfadram.2026.108520>

Naturally, however, this would lead to a larger number of journals, which, in order to maintain quality, should be commensurate with the volume of submissions received. Under the current circumstances, however, maintaining an open and inclusive approach toward the acceptance of diverse subfields within both music and the performing arts appears necessary. In addition to musicologists, who have traditionally had a stronger research presence, it is equally important to facilitate the review of submissions addressing other areas, including music theory, analysis, and music education. Accordingly, a more flexible policy has been adopted in the initial selection of submitted music manuscripts prior to peer review. At the same time, following the journal's promotion to the highest national quality and close observation of the global standards, efforts have been made to enhance the quality of the journal by increasing the number of reviewers, improving the rigor of the evaluation process, and exercising greater care in making the final editorial decisions. It is hoped that, alongside this approach and with the continued growth in the number of music graduates and faculty members, the future will witness the establishment of independent, specialized journals in the fields of performing arts and music.

Keywords: academic art journals, applications of music, cognitive functions of music, music in Iran, music research

موسیقی و پژوهش‌های علمی در مسیر شناخت کارکردها و توسعه نشریات تخصصی

سرمقاله مهمان

تاریخ انتشار: ۱۴۰۵/۰۷/۰۱

امین هنرمند (سردبیر مهمان): دانشیار گروه موسیقی، دانشکده‌گان هنرهای زیبا،

E-mail: a.honarmand@ut.ac.ir

دانشگاه تهران، تهران، ایران.

<https://doi.org/10.22059/jfadram.2026.108520>

در یک نگاه تاریخی، اگرچه پژوهش‌ها نشان می‌دهد که نی‌های ساخته‌شده از استخوان و عاج از کهن‌ترین ادوات موسیقی به شمار می‌روند و برخی از آن‌ها بیش از ۳۵ هزار سال قدمت دارند (Conard et al., 2009)، اما استفاده موسیقایی انسان از حنجره برای مقاصد مختلف، پیشینه کهن‌تری دارد. برخی مطالعات این فرضیه را مطرح کرده‌اند که حتی پیش از انسان خردمند، نئاندرتال‌ها برای ایجاد ارتباطات اجتماعی، برخی مناسک و همینطور ارتباط مادر و کودک، حنجره را به عنوان یکی از ابتدایی‌ترین ابزارهای موسیقایی به کار می‌برده‌اند (Mithen, 2005). چنین رویکردهای کاربردی در ارتباط با موسیقی، تا امروز به اشکال مختلف در زندگی انسان مدرن دیده می‌شود؛ از استفاده‌های اجتماعی-سیاسی، مانند سرودهای کشورهای مختلف به عنوان نماد آن سرزمین‌ها، تا استفاده‌های فرهنگی-مذهبی، مانند اذان یا تعزیه.

اما در کنار این بهره‌وری‌ها، در چند سده اخیر به‌ویژه در سنت موسیقی هنری غرب، موسیقی بیش‌ازپیش به عنوان هنری مستقل تلقی شده است. مخاطبین موسیقی کلاسیک، به‌طور خاص در اروپا، سال‌ها با خرید بلیط و حضور در سالن‌های کنسرت به موسیقی محض آهنگسازانی نظیر موزارت و بت‌هون گوش سپرده‌اند. هم‌زمان با تحول هنرها و نوآوری‌های ساختار شکنانه در اواخر قرن نوزدهم و اوایل قرن بیستم، برخی جنبه‌های متفکرانه و نحوه تأثیر گذاری در هنر نیز گاه‌ا‌گاهاً پررنگ‌تر شد. اگر شنونده‌ها از شنیدن یک اثر محض از موزارت صرفاً به دلایل موسیقایی لذت می‌بردند، ایده‌پردازی‌های فراموسیقایی و وارد کردن ایده‌های فلسفی خاص در تولید برخی آثار، مخاطب هوشمند را به تفکر و تعمق بیشتر در جنبه‌هایی به جز موسیقی واداشت. مطالعه، پرسش، بحث و گفتگو برخی ابزار مهم در راستای این فرایند بود که بستر درک عمیق‌تر را فراهم می‌کرد. اگرچه به‌طور کلی فرایند به اشتراک گذاری تفکر توسط اندیشمندان به واسطه نوشتار تاریخ قابل توجهی دارد، رشد تألیف و پژوهش در موسیقی زمینه درک، بازپروری و خلاقیت را بیش‌ازپیش فراهم کرد. اما این تنها یکی از کاربردهای تألیف و پژوهش، به‌ویژه در عصر مدرن بوده است.

هم‌زمان با پیشرفت فناوری در علوم مختلف نظیر پزشکی، روان‌شناسی و مطالعات بین‌رشته‌ای، امکان مطالعه علمی در رابطه با تأثیر موسیقی بر ذهن و رفتار انسان نیز رشد فزاینده‌ای پیدا کرد. به عنوان مثال، مطالعات نشان داد که آموزش موسیقی رشد شناختی و هوشی کودکان را تقویت می‌کند (Schellenberg, 2004). به‌طور خاص، برخی پژوهش‌ها به این نتیجه رسیدند که مثلاً آموزش موسیقی علاوه بر پیامدهای مرتبط با توانایی‌های موسیقایی، با عملکرد بهتر کودکان در برخی فعالیت‌های مرتبط با درک زمان و فضا و مهارت‌های خواندن (Hurwitz et al., 1975) و نیز باعث تقویت کارکردهای اجرایی (از جمله بازداری، برنامه‌ریزی و انعطاف‌پذیری شناختی)، هوش کلامی و در نتیجه بهبود عملکرد تحصیلی می‌شود. (Jaschke et al., 2018). از سوی دیگر، پژوهش‌هایی نشان داد که نه تنها به عنوان یک ابزار هنری، بلکه به عنوان یک مداخله درمانی علمی، پتانسیل بالایی برای بهبود کیفیت زندگی و کاهش بار روانی افسردگی دارد (Chanda & Levitin, 2013; Aalbers et al., 2017; Dingle et al., 2021). این دستاوردها نه تنها برای متخصصان راه‌گشاست، بلکه اهمیت و کارکرد موسیقی را در ابعاد گوناگون زندگی فردی و اجتماعی آشکار می‌سازد. نتایج چنین مطالعاتی، از یک سوراخکارهای اصلاح روش‌های آموزشی سنتی و بازنگری در سیاست‌گذاری‌های آتی را تبیین می‌کند و از سوی دیگر، ضرورت توجه ویژه به پژوهش‌های بنیادی و کاربردی را در کنار ابعاد عملی نظیر اجرا و آهنگسازی به اثبات می‌رساند.

به‌طور کلی، نشریات معتبر دانشگاهی با ارجاعات بالا در دنیا، از میان گرایش‌های مختلف یک رشته، غالباً بر روی یک گرایش خاص متمرکز اند. به عنوان نمونه، نشریات رشته موسیقی، غالباً تنها یکی از موضوعاتی مانند موسیقی‌شناسی، قوم‌موسیقی‌شناسی، موسیقی مردمی، تئوری و تحلیل، آموزش، تکنولوژی و درک و روان‌شناسی موسیقی را در بر می‌گیرند. هرچند که در یک حوزه تخصصی مانند موسیقی‌شناسی، ممکن است مقالات منتشر شده تنوع موضوعی نظیر تحلیل برخی انواع موسیقی، رویکرد تاریخی، زیبایی‌شناسی یا فرهنگی داشته باشند. اغلب این نشریات که توسط مراکزی در کشور آمریکا و انگلستان و به زبان انگلیسی منتشر می‌شوند، نویسندگان و مخاطبین گسترده بین‌المللی دارند. در حالی که در برخی کشورها از جمله ایران، با توجه به ویژگی‌های زبانی، پیشینه فرهنگی و دانشگاهی متفاوت نسبت به غرب و همینطور محدودیت منابع، نشریات نه تنها چنین تمرکزی ندارند، بلکه حتی دو نشریه معتبر دانشگاهی در زمینه موسیقی، مقالاتی از دو رشته متفاوت موسیقی و هنرهای نمایشی منتشر می‌کنند. از طرف دیگر، در کشور ما، علاوه بر گرایش‌های متعددی

استناد: هنرمند، امین. (۱۴۰۵). موسیقی و پژوهش‌های علمی در مسیر شناخت کارکردها و توسعه نشریات تخصصی. نشریه هنرهای زیبا: هنرهای نمایشی و موسیقی،

۸-۵، (۳) ۳۱

که در دنیا مرسوم است و پیش‌تر به آن‌ها اشاره شد، پژوهشگران در حوزه موسیقی ایرانی هم (بیش از سایر نقاط جهان)، فعالیت می‌کنند. از این رو، تلاش در جهت تخصصی‌شدن نشریات در آینده مطلوب خواهد بود؛ البته طبیعتاً این موضوع منجر به تعدد بیشتر نشریات خواهد شد که باید برای حفظ کیفیت، با میزان مقالات ارسالی متناسب باشد. اما در شرایط فعلی، رویکرد باز و متکثر در ارتباط با پذیرش گرایش‌های متعدد در هر دو رشته موسیقی و هنرهای نمایشی ضروری به نظر می‌رسد. علاوه بر موسیقی‌شناسانی که پیشینه پررنگ‌تری در زمینه پژوهش دارند، هموار کردن بستر برای داوری مقالات با موضوعات مرتبط با جنبه‌های دیگر نظیر تئوری، تحلیل و آموزش موسیقی نیز لازم و ضروری است. در عین حال و همزمان با ارتقای کیفیت نشریه و رعایت دقیق استانداردهای جهانی، سعی شده است تا با افزایش تعداد داوران، ارتقای ارزیابی و همین‌طور تعیین تکلیف نهایی با حساسیت بالا در راستای این افزایش کیفی نشریه نیز گام برداشته شود. امید است که همزمان با این رویکرد و همین‌طور افزایش فارغ‌التحصیلان و استادان موسیقی، در آینده شاهد استقلال نشریات رشته‌های تخصصی در زمینه هنرهای نمایشی و موسیقی باشیم.

واژه‌های کلیدی: پژوهش موسیقی، کاربرد موسیقی، کارکردهای شناختی موسیقی، نشریات علمی هنر، موسیقی در ایران

References

- Aalbers, S., Fusar-Poli, L., Freeman, R. E., Spreen, M., Ket, J. C. F., Vink, A. C., Maratos, A., Crawford, M., Chen, X.-J., & Gold, C. (2017). Music therapy for depression. *Cochrane Database of Systematic Reviews*, 2017(11), Article CD004517. <https://doi.org/10.1002/14651858.CD004517.pub3>
- Chanda, M. L., & Levitin, D. J. (2013). The neurochemistry of music. *Trends in Cognitive Sciences*, 17(4), 179–193. <https://doi.org/10.1016/j.tics.2013.02.007>
- Conard, N. J., Malina, M., & Münzel, S. C. (2009). New flutes document the earliest musical tradition in southwestern Germany. *Nature*, (7256)460 740–737. <https://doi.org/10.1038/nature08169>
- Dingle, G. A., Sharman, L. S., Bauer, Z., Beckman, E., Broughton, M., Bunzli, E., Davidson, R., Draper, G., Fairley, S., Farrell, C., Flynn, L. M., Gomersall, S., Hong, M., Larwood, J., Lee, C., Lee, J., Nitschinsk, L., Peluso, N., Reedman, S. E., ... Wright, O. R. L. (2021). How do music activities affect health and well-being? A scoping review of studies examining psychosocial mechanisms. *Frontiers in Psychology*, 12, Article 713818. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2021.713818>
- Hurwitz, I., Wolff, P. H., Bortnick, B. D., & Kokas, K. (1975). Nonmusical effects of the Kodály music curriculum in primary grade children. *Journal of Learning Disabilities*, 174–167, (3)8. <https://doi.org/002221947500800310/10.1177>
- Jaschke, A. C., Honing, H., & Scherder, E. J. A. (2018). Longitudinal analysis of music education on executive functions in primary school children. *Frontiers in Neuroscience*, 12, Article 103. <https://doi.org/10.3389/fnins.2018.00103>
- Mithen, S. (2005). *The singing Neanderthals: The origins of music, language, mind and body*. Weidenfeld & Nicolson.
- Schellenberg, E. G. (2004). Music lessons enhance IQ. *Psychological Science*, 514–511, (8)15. <https://doi.org/10.1111/j.0956-7976.2004.00711.x>